

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 32

van **SOFIE JOOSEN**

datum: 18 oktober 2019

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Moeskopperijverbod - Handhaving

In 2005 verdween 'moeskopperij' uit het federale strafwetboek. Deze archaïsche term duidde een overtreding aan waarbij "veldvruchten of andere nuttige voortbrengsels van de bodem die nog niet los van de grond zijn" worden geroofd. Concreet kan dat gaan om het plukken van appels uit een boomgaard, het lossnijden van bloemkolen van een akker tot het ongeoorloofd plukken van bloemen in een kwekerij.

De wetgever besloot de overtreding uit het wetboek te schrappen. Alleen de elementen die onder de noemer van wanbedrijf vielen, bleven behouden: veldroof bij nacht en/of in groep.

Veelal wordt individuele moeskopperij beschouwd als een enigszins occasioneel en onschuldig plukken van een appeltje, maar de praktijk van de afgelopen zomer toont dat dit niet per definitie zo is. Bij één landbouwer verdween maar liefst 300 kilogram aardappelen. Een andere zag vijftig hooibalen verdwijnen. Andere telers langs druk bewandelde of befietste routes leden dan weer onder veelvuldige kleinschalige pluk door passanten.

De voorbije jaren voerden een aantal gemeenten in hun gemeentelijk politiereglement de oude definitie van moeskopperij opnieuw in als strafbaar feit. Toch blijft de situatie onduidelijk, zeker door die verschillen in strafbaarheid tussen de gemeenten. In landbouwgemeenten stelt men vast dat passerende toeristen uit minder rurale regio's zich niet bewust zijn van de lokale strafbaarheid van de praktijk en de schade die ze hiermee aanrichten. Dat inspireerde de provincie West-Vlaanderen vorig jaar alvast tot de lancering van een sensibiliseringscampagne.

1. Heeft de minister zicht op het aantal gemeenten waar moeskopperij (volgens de definitie van 2005) is opgenomen in het gemeentelijk politiereglement? Zo ja, graag een overzicht.
2. In hoeverre beschouwt de minister de huidige naleving en handhaving van de lokale moeskopperijverboden tot nu toe als efficiënt en toereikend? In hoeverre acht zij het wenselijk dat hierover uniformiteit wordt nagestreefd in Vlaanderen? In hoeverre meent zij dat ontrading op Vlaams niveau dient te gebeuren?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 18 oktober 2019

van **SOFIE JOOSEN**

1. Ik beschik niet over deze cijfers.
2. Als op het grondgebied van bepaalde steden en gemeenten moeskopperij een reëel probleem vormt, kan de gemeenteraad moeskopperij via het politiereglement strafbaar stellen. Ik heb geen signalen dat dergelijk optreden door lokale besturen als ontoereikend beschouwd zou worden. Tegen georganiseerde diefstal op grotere schaal (bv. dievenbendes) kan via het gemene strafrecht worden opgetreden.